

Especial homenatge a Josep Rabascall

ADÉU A UN GRAN SERVIDOR DEL POBLE

Pàg. 17

Natura

50 ANYS DE
L'ARRIBADA DE
LA HUMANITAT
A LA LLUNA

Pàg. 13

Història

PRODUCCIÓ
I COMERÇ DE
L'AIGUARDENT
AL CAMP DE
TARRAGONA

Pàg. 14

Salut

COM PREVENIR
EL SEDANTERIS-
ME INFANTIL

Pàg. 22

Entrevista

ÀNGEL LLUÍS
DÍAZ GONZÁLEZ

Pàg. 27

La recepta

SARDINES
EN ESCABETX

Pàg. 31

Postres de casa

PASTÍSSETS
DE CABELL
D'ÀNGEL

Pàg. 31

AGRÍCOLA SANT ISIDRE DE MASPUJOLS, SCCL

OLI D'OLIVA VERGE EXTRA

OLIVES ARBEQUINES

ROCA BRUNA

SIURANA
DENOMINACIÓ D'ORIGEN
PROTEGIDA

- Venda d'oli i vi.
- Venda de productes fitosanitaris i adobs.
- Assegurances de tot tipus (Automòbil, llar, mèdiques...).

Agent de:

arquia banca

**Banca personal, Banca privada, Empreses,
Comerços & Autònoms, Negoci agrari.**

C. Sant Antoni, 21 · Tel./Fax 977 81 50 09

MASPUJOLS

maspujols@telefonica.net

maspujols.cat

Setembre de 2019 · Edició n. 35 · Revista quadrimestral d'informació local

Actualitat	4
Entitats	5
Col·laboració	
Al vostre costat	8
Actualitat	
Festa Major 2019	10
Col·laboració	
25 anys de l'esplai de jubilats de Maspujols	12
Natura	
50 anys de l'arribada de la humanitat a la lluna.	13
Història	
Producció i comerç de l'aiguardent al Camp de Tarragona ..	14
Col·laboració	
Anar a la dula	15
Especial reportatge a Josep Rabascall	
Josep Rabascall, el nostre alcalde, company i amic	16
Cultura	
El que dura un cigarro	18
Educació	
Els alumnes de cicle superior van de colònies	19
Òptica jurídica	
Un problema actual en la protecció dels drets humans	21
Salut	
Com prevenir el sedentarisme infantil	22
Gotes de ciència	
Maspujols, la platja i "Bob esponja"	25
La fotografia perduda	26
Entrevista	
Àngel Lluíz Díaz González	27
Vida social	
Aniversaris	29
Registre civil	29
La revista viatgera	30
La tira còmica	30
Cuina	
La recepta: Sardines en escabetx	31
Postres de casa: Pastissos de cabell d'àngel	31

Editorial Consell de Redacció

Teniu entre mans una nova edició de la revista Maspujols.cat. És la número 35. El reportatge central ens havia de portar ja al Maspujols del segle XIX-XX, però un fet greu ha fet canviar aquesta disposició. La pèrdua del Josep Rabascall no ens pot deixar indiferents, ni pel càrrec públic que ocupava -era l'alcalde de Maspujols-, ni tampoc com a vilatans i vilatanes, ja que era una persona que s'implicava amb el poble.

A l'equip de redacció de la revista ens afecta de manera directa, ja que era un dels seus fundadors i continuava a l'equip com a company, com a amic; col·laborava en la pàgina de natura -en aquest número parla dels 50 anys de l'arribada a la lluna- i també moltes vegades en el reportatge central. Ens dol en gran manera no poder comptar amb els seus coneixements i amb la seva persona. Per això, li volem dedicar aquest editorial i un article d'homenatge. Esperem que el seu record ens faci ser millors persones.

Trobareu en aquest número un ampli seguiment fotogràfic de la Festa Major d'Agost. Hi ha hagut molts actes i variats, i amb molta assistència. Tampoc no volem oblidar de felicitar la Llar de jubilats pels seus 25 anys.

Esperem que sigui un bon material per mirar, llegir i reflexionar.

Amb la col·laboració de:

Diputació Tarragona

MASPUJOLS.CAT | Revista d'informació local de Maspujols | revistamaspujols.cat@gmail.com | DL: 1605/08

Consell de Redacció: Antònia Llauredó Llorca, Josep Rabascall Domingo, Mercè Domènech Sans, Carmina Llauredor Mas, Cristina Gros, Rosa M. Español Barriach, Núria Samsó Salvat, Àngel Balsells Virgili, Rosalia Anglès Vidal, Marta Balsells Llauredó, Pilar Llauredó Mas i David Fornós.

Col·laboradors: Julià Samsó Bonet, Gerard Cros Barenys, Gemma Samsó Salvat, Elisabet Llauredó Ribé, Ramon Juanpere Trillo, Josep Bofarull, Joan Antoni Anglès i Josep M. Llauredó Llauredó.

Fotografia portada: ?
Correcció: Núria Samsó
Maquetació i tancament: David Fornós
Disseny original: Guillem Ramos Salvat

PUBLICITAT
Rosa M. Español Barriach
Marta Balsells Llauredó

PUNTS DE DISTRIBUCIÓ
Cal Miravall, Oficina Bantierra,
El Racó de l'Ermida, Cafeteria
i Pastisseria Maspujols, Perruqueria
M. Lourdes, Perruqueria M. Antonie-
ta i Bar del Casal.

Edita: Edicions Maspujols.cat
Impressió: Guindilla's Media
Tirada: 500 exemplars
Cost: 1€

Cada article és responsabilitat exclusiva del seu autor.

EXPOSICIÓ “DESCOBRINT MASPUJOLS”

El dissabte, 10 d'agost es va inaugurar l'exposició de fotografies “Descobrint (Maspujols)”. León-Eduardo Soria, que viu al nostre poble des del 2017, ha posat l'objectiu de la seva càmera en racons i moments de la vida de Maspujols i, com diu en el títol de l'exposició, ens ha fet descobrir-los.

NOTA: Recordem des de la redacció de la revista que, si algú vol números endarrerits, es posi en contacte amb nosaltres.

EL TEMPS Ramon Juanpere Trillo

Dades meteorològiques dels últims mesos

	PLUJA
MAIG 2019	48 Litres 3 Dies
JUNY 2019	4 Litres 1 Dia
JULIOL 2019	15 Litres 2 Dies
AGOST 2019	35 Litres 2 Dies

HOMENATGE A CARLES BARENYS LLAURADÓ

El passat dia 15 d'agost, a la cantada d'havaneres que es va fer dins dels actes de la Festa Major, el grup Les Veus de Reus va fer un petit homenatge a Carles Barenys Llauradó, ja que, com ells mateixos van llegir:

‘Fa 25 anys, Josep Risueño, en el sí de l'associació de veïns del barri del Carme, va encetar la història de les havaneres a Reus.

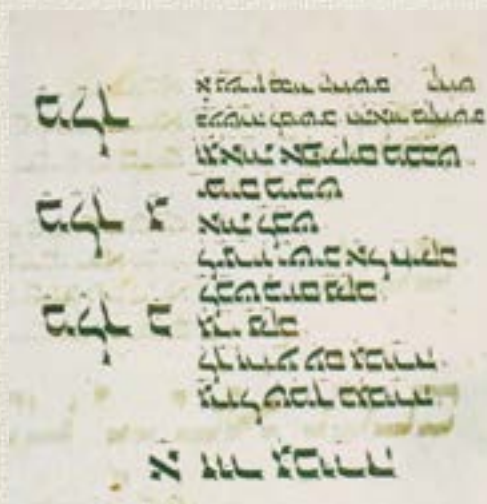
Va ser el primer grup d'havaneres que va actuar a Reus, amb el nom Canya Dolça. Una de les primeres persones que en Josep va anar a cercar per formar part del grup fou en Carles Barenys Llauradó, nascut a Maspujols, a Cal Ferrateret, que vivia llavors a La Canonja.

Ell va ser el primer contrabaixista en aquest grup d'havaneres, que va fer la primera actuació el dia 16 de juliol de 1994.

El Carles va introduir la típica verxa en la interpretació de les havaneres. És per això que el grup Les Veus de Reus ha volgut avui fer justícia musical i entregar a l'Ajuntament de Maspujols, d'on era fill en Carles, un detall que faci honor a les havaneres en record d'en Carles Barenys Llauradó.’

UN RITUAL DE PREGÀRIES JUEVES, “IN MEMORIAM” DE JOSEFINA FERRATER

El dia 7 d'agost, l'Andreu Lascorz, professor i president de l'Associació de relacions culturals entre Catalunya i Israel, ens va parlar del llibre de pregàries traduït de forma impecable per la Josefina Ferrater. Ens va descobrir una faceta d'aquesta convilatana que desconíem. La teníem per una dona culta a qui agradava escriure i llegir el diari, però des d'ara afegim a la seva memòria el ser una de les estudioses catalanes més importants del món hebreu.

ENTITATS Associació de Gent Gran Esplai de Maspujols

Del dia 8 al 12 d'abril un grupet vam anar a Extremadura amb intenció de veure els cirerers florits del Valle del Jerte, però la calor que va fer unes setmanes abans va avançar la floració i ja hi havia les cireretes verdes. També vam visitar Trujillo, Cáceres, Mérida, Plasencia i el Monestir de Guadalupe, entre d'altres. Va ser un viatge bastant intens per descobrir l'Extremadura actual.

ENTITATS La Parròquia de l'Assumpta

En la darrera edició de la Festa Major d'Estiu la Parròquia de l'Assumpta ha organitzat aquests dos actes, a més de les celebracions litúrgiques de costum, com a preparació del dia central 15 d'agost:

El dilluns 12 d'agost, a les 20,30, a l'església parroquial, la vetlla de Pregària: Cantem a la nostra patrona, Maria Assumpta, amb Joan Àguila. Mn Joan és el fundador i l'ànima del grup Canta la teva Fe. Han editat quatre discos, un dels quals, “De la ciutat Estel”, serà la base d'aquesta vetlla de pregària, seguint la vida de Santa Maria, la mare de Jesús.

I el dimarts 13 d'agost, a les 20,30, a la plaça de la vila, la conferència: La Mare de Déu Assumpta en els goigs i en la ortodòxia, per Joan Roig, rector de la Parròquia d'Ulldemolins Mn Joan és un gran especialista en els goigs i en la litúrgia de l'Església Oriental: dues expressions reeixides de la devoció i el culte a Santa Maria. La seva qualificada aportació ens ajudarà a aprofundir el sentit religiós de la nostra festa major.

A l'acabar es va oferir coca i cava fresc per tothom.

El passat mes de juliol l'Associació de Dones "La Dàlia" de Maspujols vàrem emprendre un viatge a Normandia per conèixer de la mà de la historiadora Assumpta Montellà la història del desembarcament de Normandia i el Dia "D".

QUÈ VA SER EL DIA D?

Forces del Regne Unit, els EUA, el Canadà i França van atacar les tropes de l'Alemanya nazi a la costa del nord de França el dia 6 de juny de 1944, en el que es considera l'operació més gran de la història militar i que va marcar el començament de la campanya per alliberar l'Europa occidental ocupada per l'Exèrcit d'Adolf Hitler.

L'anomenat Dia D va suposar el desembarcament de desenes de milers de forces a cinc platges diferents de Normandia. L'operació, batejada amb el nom d'Overlord, havia estat meticulosament planificada un any abans.

La data original era el 5 de juny de 1944, però va ser retardada 24 hores pel mal temps.

COM ES VA DESENVOLUPAR L'OPERACIÓ?

Tropes aerotransportades van arribar rere la línia enemiga mentre milers de vaixells van partir per centrar-se en l'atac principal. Els comandants nazis esperaven la invasió, però pensaven que aquesta tindria lloc en una altra zona de la costa.

Ajudats per l'efecte sorpresa, donat el secretisme que va envoltar la invasió, els aliats van atacar simultàniament diverses platges, però les forces dels EUA van patir baixes importants a la d'Omaha.

Hi van participar uns 7000 vaixells, encarregats de portar 156.000 homes i 10.000 vehicles a les 5 platges acuradament seleccionades de les costes de Normandia.

Sense el recolzament de les forces aèria i naval, no hauria estat possible.

El començament de l'alliberament no va ser fàcil, atesa la resistència alemanya, però els

aliats van alliberar París a finals d'agost de 1944.

L'abril del 1944, el mariscal alemany Erwin Rommel, responsable de la defensa del mur de l'Atlàntic, un fortí de més de 4000 quilòmetres que s'estenien des del Pirineu fins a Noruega construïts per Hitler per protegir el flanc oest europeu, sospitava que els aliats intentarien la invasió per Normandia. Però a Berlín es preparaven per un altre escenari. L'obsessió dels aliats per ocultar els seus plans es va materialitzar en una campanya d'intoxicació per convèncer l'exèrcit alemany que el desembarcament seria a Pas de Calais, més a prop d'Anglaterra que l'escarpada costa normanda.

Un agent doble que va treballar pels britànics, el català Juan Pujol, àlies "Carbó", va inundar els serveis secrets alemanys de missatges falsos per persuadir-los que el pla de Normandia era una cortina de fum, quan l'operació militar més gran de tots els temps, preparada minuciosament en sis mesos, ja estava en marxa. Va ser un desafiament monumental que va traslladar al sud d'Anglaterra sis tones de material i 1,5 milions de soldats, i va preparar en secret a les tropes pel dia D.

La invasió aliada d'Europa va engegar el 6 de juny del 1944, 15 minuts després de la mitjanit. Mentre un núvol de 18.000 paracaigudistes s'estenia en la foscor, una anada colossal començava a arribar a les platges d'Utah, Omaha, Juno, Gols i Sword.

Des de Cotentin fins a l'embocadura de l'Orne, 7.600 vaixells van sortir de la boira i

150.000 homes van assaltar el mur de l'Atlàntic.

Hores abans, al quarter general aliat de Busby Parck (Londres), el general Dwight Eisenhower, comandant suprem de les forces aliades, va escoltar l'opinió dels meteoròlegs, va guardar uns minuts de silenci i va dir: esperem 24 hores.

A França, els aliats comptaven amb el recolzament de la resistència, sense armes però amb capacitat per transmetre informació i sabotejar les maniobres dels alemanys. La BBC va difondre el 5 de juny tres versos del primer poema escrit per Verlaine, el senyal que el desembarcament era imminent.

No tot va sortir com estava previst. Alguns objectius no es van aconseguir i hi va haver errors de conseqüències dramàtiques, com la carnisseria d'Omaha Beach, però l'operació globalment va ser un èxit més per demèrit dels alemanys, que per mèrit dels aliats.

No obstant, l'exèrcit alemany va oposar una forta resistència a l'interior de Normandia i, després d'una batalla sagnant, la retirada només va començar el 21 d'agost.

La victòria aliada va permetre alliberar París i la resta del territori francès ocupat per Alemanya amb un tràgic balanç. Van perdre la vida 37.000 soldats aliats, 55.000 alemanys i 20.000 civils.

Una sortida molt interessant i enriquidora.

Esther Llauredó Español

desinsectació • desratització • desinfeccions
tractaments contra tèrmits, corcs, etc.

Xavi Llauredó - 636 467 934 - bitxostop@gmail.com
Plaça de la Vila, 3 - 43382 Maspujols

ENTITATS Centre Excursionista de Maspujols

EL VALLIBIERNÀ, UN BONIC 3.000

El passat sis i set de juliol el Centre Excursionista de Maspujols, un any més, va realitzar el Campament al Pirineu. El lloc escollit fou el càmping Alta Ribagorça, molt proper a Pont de Suert. Com sempre, el divendres, el personal va anar arribant i, un cop instal·lats, tothom a sopar. De bon matí, amb cares de son, el personal va anar sortint de les tendes i habitacles. Ben esmorzats i amb els entrepans a les motxilles, els de l'excursió llarga vam sortir direcció a la presa de Llauset seguint una pista que s'enfila fins als 2.200 metres. Els de la curta van pujar més tard. Tot seguit, vam agafar el camí que voreja la llarga presa. Al final, una bona pujada arriba a la cabana de Botornàs, i vam baixar fins al llac del mateix nom. Més amunt, vam deixar a damunt nostre el nou refugi de Cap de Llauset, destinació de la ruta curta. Vam continuar pujant i guanyant altura. Finalment, vam vorejar un altre llac. Allí el camí es desdibuixa i cal seguir petites fites. De totes maneres, el lloc ens guia de manera inequívoca. Vam arribar finalment al Vallibiernà Est, de 3.030 m. Allí una cresta aèria porta fins al Vallibiernà, de 3.067 m, el punt més alt. Les vistes són fantàstiques. La vista de 360 graus permet gaudir de les muntanyes principals del Pirineu. Tot seguit, ve el famós pas de Cavall que porta a la tuca de les Culebres, de 3.062 m. Finalment, vam començar la llarga davallada. Contents i cansats, vam arribar al càmping, on la piscina i les fresques cerveses ens van ajudar a recuperar les energies. Al vespre vam fer un sopar de categoria en un antic hostal.

El dia següent, amb més tranquil·litat, vam sortir tots plegats fins al final de la presa de Senet per seguir un bonic camí que ressegueix el riu Salenques pel mig d'una espessa obaga. Vam acabar l'acampada amb un dinar de germanor llepant-nos els dits amb la salabrosa llonganissa. Una vegada més, agraïm als organitzadors i a tots els col·laboradors la bona feina i la dedicació, i als assistents, el vostre entusiasme. Fins l'any vinent.

clim'S
Instal·lacions i projectes de climatització

- Geotèrmia
- Aire condicionat
- Aerotèrmia
- Calefacció
- Energia solar tèrmica
- Ventilacions tèrmica/fotovoltaica

☎ 608 515 104 ✉ clim@s@clims.cat

Civit manteniment S.C.P.
piscines • jardins • reparacions

☎ 609 585 584 ✉ civitmanteniment@gmail.com

AL VOSTRE COSTAT

Aviat farà dos anys que he tornat a Maspujols com a rector de la Parròquia, aquesta vegada per a instal·lar-m'hi com a un veí més. En fa 25 que vaig marxar, després de 8 intensos anys de servei pastoral (1984-1992) que em varen marcar amb un gran impacte positiu, entusiasta, juvenil... per tota la meua vida, i que he mantingut. Quan vaig arribar per primer cop, m'empenyien 41 anys. Era la primera parròquia que servia com a rector, amb responsabilitat plena. Llavors, hi havia una quasi total identificació entre poble i parròquia. Fins i tot els veïns tenien l'oportunitat d'escollir els membres del Consell Parroquial. Un Dijous Sant, al ritual del rentament de peus, tan significatiu, hi varen participar els grups i entitats del poble, començant pel mateix alcalde en representació de l'ajuntament. Se m'oferia l'oportunitat (segurament impossible) de realitzar un ideal de comunitat cristiana, tal com la pensava. Varem fer moltes coses, que ara recordo molt de grat...

Ara, en el retorn, em pesen ja 76 anys d'una llarga caminada, plena d'algunes actuacions reeixides, de moltes relacions amb multitud de persones i de bastants intents fallits.

Han canviat moltes coses en aquests anys. No totes positives. Bastantes inesperades.

Algunes desconcertants. També n'hi ha que són estimulants. Tant en la societat, com en l'Església, tant en el nostre poble, com en mi mateix, notem que el camí que hem de trescar fa pujada, que el servei de mossèn s'ha fet més complex, que l'horitzó s'ha enterbolit... Però no decau ni el projecte evangelitzador ni l'empeny per a fer-lo possible, segurament amb noves iniciatives.

Quan enfiles la carretera, venint de ciutat, la imatge que apareix del poble sembla la mateixa de sempre. Hi ha algunes façanes renovades. L'edifici de l'ajuntament és nou. L'interior de l'església fa un goig que encanta. A la part alta, hi ha xalets nous i tot un barri ha doblat la població de la vila. A l'entrada de la vila, l'escola d'ensenyament primari bull de quitxalla, esperant l'edifici nou. El Casal, llavors inaugurat, ara està a ple rendiment. Varem estrenar els gegants Marc i Assumpta i, ara un nou Roc els acompanya. El full informatiu mensual ens ofereix moltes activitats d'entitats velles i noves.

A la Missa del diumenge ens trobem els de sempre, amb les cares i els cors madurats, i poques cares noves. Però hi són presents, fidels, constants, amb cants nous, amb persones que fan serveis litúrgics per a assegurar unes celebracions dignes. El grup

de Catequesi d'infants s'ha reduït, i molt. Poques famílies implicades, però hi són. Cada començament de curs, es fa la invitació persistent a educar la fe dels fills, rebuda en el Baptisme, i a fer-ho conjuntament família i parròquia. Unes quantes persones impedides reben la Comunió a casa cada setmana, amb nombre fluctuant. Càritas està permanentment atenta a les famílies i persones que puguin passar alguna penúria i necessitin un cop de mà.

La Parròquia sempre hi és. És l'entitat més antiga de totes. De fet, va néixer juntament amb el poble. Segur que en etapes passades prenia moltes iniciatives, marcava en

gran manera la vida del poble i de les persones. Això ja no és així, ni cal.

Ara la Parròquia no va al davant, ni té aquesta pretensió, que no li pertoca. Ni tampoc es resigna a anar al darrera, a acceptar passivament ser irrellevant, com si fos una relíquia del passat que tendiria a desaparèixer. Ara la Parròquia vol estar en tot moment al costat del poble i de tots els seus habitants, fent història conjuntament. Ara vol acompanyar, acollir, servir totes les persones del poble, estar a disposició de tothom. Sempre de manera humil i discreta, però real i eficient, disponible i a l'estil de Jesús. Tal com ha de ser.

CAFETERIA · PASTISSERIA
MASPUJOLS
C. Joan Rabascall, 6 · 43382 Maspujols · 977 815 753

FARMÀCIA
Carne Parrilla

Plça de l'Església, 16
43382 MASPUJOLS
T. 977 815 930

ARA TAMBE
POTS FER LES
COMANDES
PER WHATSAPP
689 475 532

M. Antonieta
— PERRUQUERIA —

C. Joan Rabascall, 2D - MASPUJOLS - T. 977 815 222 · 626 260 417

CONSTRUCCIONS
F.J. FERRE L.

Pd. Camí de Reus, nau 7
43391 Vinyols i els Arcs (TGN)
Accés per N340 km. 1145,2 Cambrils

Tel. 977 794 600
Fax 977 369 507

PERRUQUERIA PER A
HOME i DONA

Cap i peu fa la persona
Em deixa els seus cabells per a mi?

M. Lourdes

C. Sant Antoni, 35 - 977 815 280 - Maspujols

J. BARENYS
FRUITES I VERDURES

Tomaquets del Benach | Préssecs | Albergocs | Bajoques

☎ 619 339 920 - 977 815 501
Riera de Maspujols · MASPUJOLS

AFI CO

aplicacions fiscals i comptables sl

Av. 11 de Setembre, 17 baixos · Tel. 977 32 84 11 · Fax 977 33 07 84
Apartat de Correus 510 43203 REUS

Assessoria laboral, fiscal i comptable

Clinica Veterinària bitxus

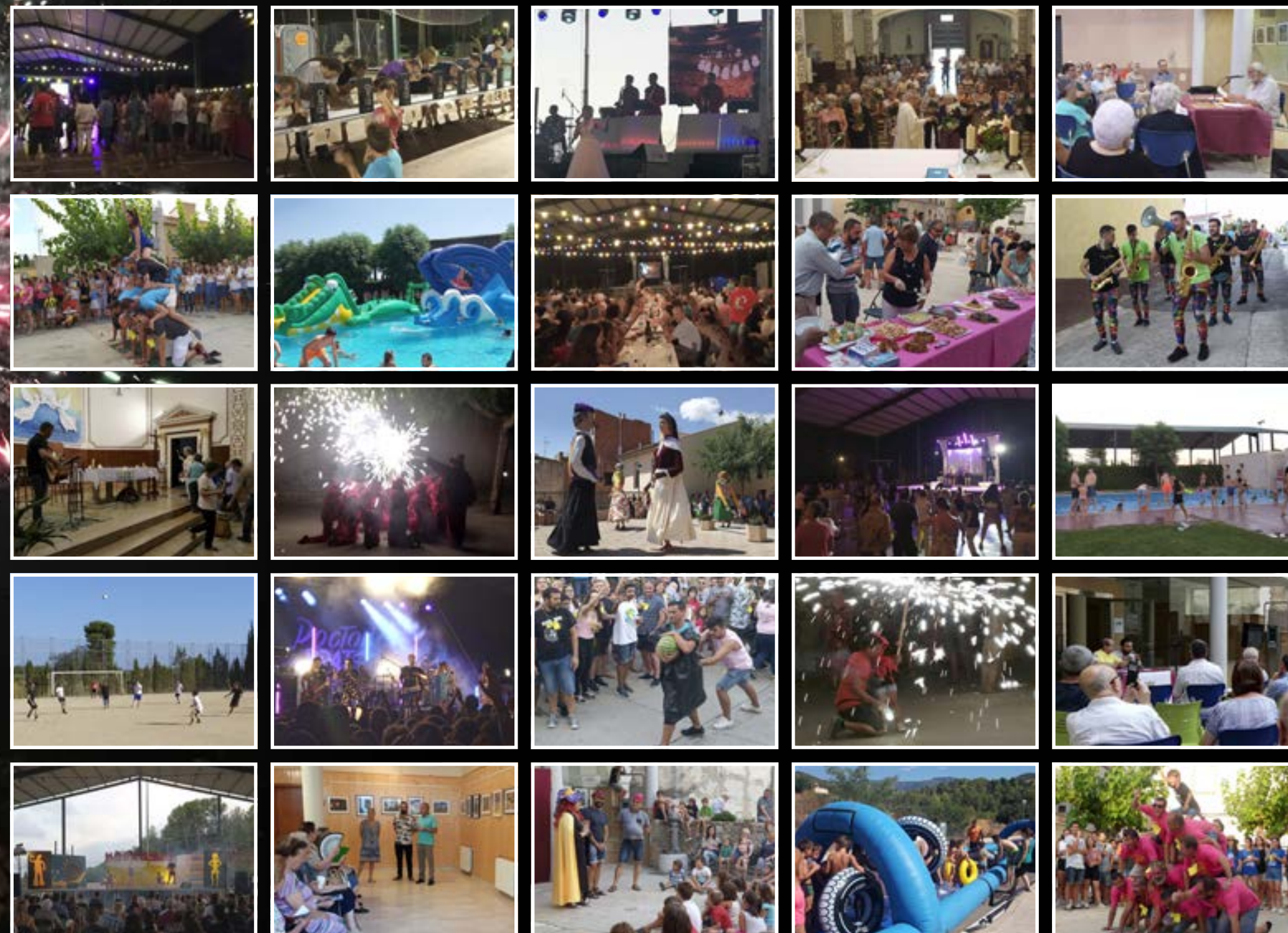
Camí de l'Aleixar, 83 - REUS
☎ 977 114 166 www.bitxusclinicaveterinaria.cat

QUEVIURES
Cal Miravall
des de 1908

Variat assortiment de productes d'elaboració pròpia preparats diàriament amb productes de primera qualitat.

Llangonisses variades · Botifarres i Bisbes · Mandongo
Botifarres d'ou amb sabors variats · Fuets · Patés artesans
Sobrassada · Safates d'embotits i formatges al gust
Elaborats de temporada · Fruita i verdura de proximitat Km0

C. Sant Antoni, 1
43382 - Maspujols (Tarragona)
T. 977 815 668

FESTA MAJOR 2019

Un any més, el mes d'agost ha estat per Maspujols un autèntic no parar d'activitats. Aquesta ha estat una Festa Major amb majúscules, perquè al voltant del dia de la Mare de Déu, el 15 d'agost, hem viscut una gran quantitat d'actes que han tingut enguany dues particularitats: per un costat, han estat molt participats, amb molta gent a tot arreu, i per l'altre costat, han estat actes dirigits a tots els públics.

Així, doncs, hem gaudit d'espectacles per a la canalla, xerrades, concerts, balls, exposicions, gegants, festes per als joves, solidaritat, gimcanes, futbol, jocs a l'aigua... actes per a tots els gustos organitzats per l'Ajuntament amb la col·laboració de totes les entitats del poble i que han fet que, un any més, tots els vilatans haguem pogut gaudir d'una bona Festa Major.

25 ANYS DE L'ESPLAI DE JUBILATS DE MASPUJOLS

Aquest any 2019 s'escau el 25è aniversari de la fundació de l'Esplai de Jubilats del nostre poble. Efectivament, el dia 15 de maig de 1994, festivitat de Sant Isidre, afavorit per l'empenta del nostre Ajuntament, ja que sense la seva ajuda no hauria sigut possible la creació i sosteniment de l'entitat, va tenir lloc l'acte oficial de la inauguració del local de l'Esplai, presidit per l'alcalde d'aleshores Enric Matas Ferraté. Seguidament, a la Sala del Casal Municipal, l'orquestra "Belles Melodies" d'Ulldecona ens va oferir un selecte concert. A la mitja part, tots els assistents vàrem gaudir d'un esplèndid aperitiu ofert per la Cooperativa Agrícola, i tot seguit, ball amb la mateixa orquestra.

La primera Junta Administrativa que donà forma i caràcter al nostre Esplai estava formada per: Josep Maria Llauredó Prats, com a President; Celestí Montlleó Escoda, Sots-President; Salvador Costa Piñol, Secretari; Marta Ferraté Pàmies, Tresorera, juntament amb Montserrat Barrens Capellades i Marina Ferraté Mesures com a Vocals.

Antigament, la vellesa era considerada un tresor pel seu cabal d'experiència. Malauradament, avui les coses han canviat, i en aquesta societat cada cop més deshumanitzada en què vivim, els vells són considerats, moltes vegades, com una càrrega molesta.

Sortosament, en els darrers anys, la qualitat i les expectatives de vida de la gent gran han sofert una sensible millora. La jubilació ha estat enaltida a la categoria humana i social que es mereix. Per fi s'ha descobert que la vellesa dóna dret a ser atesos amb dignitat tenint en consideració l'aportació feta a la societat durant la seva dilatada vida.

Pensant que la vellesa s'allarga, potenciem l'Esplai, aquest lloc d'acolliment que dóna esperança per encarrilar una vida plena de satisfacció, amistat i ajuda dins el nostre estimat poble de Maspujols.

Tinguem un emocionat record per tots els nostres associats traspassats durant aquests 25 anys i que ja gaudeixen del repòs etern, i amb el desig que TOTS ens trobem per celebrar el 30è aniversari de la fundació del nostre Esplai.

Per molts anys!

50 ANYS DE L'ARRIBADA DE LA HUMANITAT A LA LLUNA

Fa poc feia un repàs de la influència de la Lluna a l'agricultura. La Lluna és l'astre que tenim més proper a la Terra i ens influeix molt, sobretot amb les mareas que, amb el seu anar i venir, desacceleren la rotació de la terra. La Lluna no ens cau damunt perquè la rotació-gravetat l'equilibra uns 4 cm més lluny de la Terra cada any, més o menys el que ens creixen les ungles.

Això vol dir que quan es va formar, possiblement pel material arrencat a la Terra a causa d'un gran asteroide, la Lluna estava molt més propera i influïa encara més. La Lluna també ens equilibra molt el grau d'inclinació de l'eix terrestre de 23 graus. Si no, la inclinació seria errant i tan aviat tindríem els pols a l'equador i l'equador als pols, i els canvis climàtics serien continus.

Sovint les pel·lícules de ficció ens presenten altres mons habitats i habitables. Fa 50 anys podia semblar imminent anar i venir de la Lluna com qui va Barcelona, i poder anar a la Lluna a viure o de vacances. La realitat és una altra. La Lluna és un desert sense atmosfera on viure és impossible ara per ara, si no es canvia molt l'atmosfera, i sense aigua. Potser serà possible, però la Terra va tardar uns 3.000.000.000 d'anys en canviar l'atmosfera amb la vida incipient i l'aigua existent. La vida que coneixem gira al voltant de l'aigua i a la Lluna no n'hi ha gaire.

El gran pas de la humanitat, com va dir Armstrong, és el que és i representa el que representa: una capacitat tecnològica que la mateixa evolució humana a la Terra ens ha propiciat, i que som capaços d'utilitzar, com tot, per lo bo i per lo dolent. No podem perdre de vista que a la fi hem evolucionat a la Terra, a la nostra Terra, amb la gra-

vetat de la nostra Terra, amb el clima de la nostra Terra, amb les demés espècies de la nostra Terra. Estem lligats a la nostra Terra. Carl Sagan deia: som fruit d'una evolució còsmica de 14.000.000.000 d'anys que ha transformat la matèria en vida i consciència.

Podem somiar en tornar a la Lluna, a Mart... Més lluny, pot costar molt. I si els ambients "benignes" de la Lluna i Mart són molt hostils, ja no dic altres planetes més calents o plens d'àcid sulfúric. Més enllà, impossible? La Lluna està a 380.000 km. Mart està a una mitjana de 80.000.000 de km. L'estrella més propera, si té planetes habitables, està a 42.500.000.000 km. Per tenir una idea de les possibilitats, anar a la Lluna per autopista a 120 km/h ens ocuparia 132 dies sense pa-

rar. Anar a Alfa Centauri, l'estrella més propera, també sense parar, ens costaria uns 40.000.000 d'anys. Jo segueixo pensant que, de moment, anar a la Lluna és un experiment, un prodigi, una aventura de la humanitat, una capacitat tecnològica, un desafiament, una carrera entre potències..., que ens atrau i ens fa flipar. Però, per viure, de moment, no hi ha com a casa de cada u, inclús sense aire condicionat. Cuidem lo poquet que ens queda, ja que si no, amb poc temps no tindrem ni això.

Però ens queda mirar la Lluna plena cada 28 dies, admirar la seva bellesa i magnitud, com la de la resta del cel que ens envolta i que ens recorda lo petits que som. No ho perdem de vista i durarem!

PRODUCCIÓ I COMERÇ DE L'AIGUARDENT AL CAMP DE TARRAGONA

L'aiguardent és una beguda espirituosa, de 40 a 60o, obtinguda per la destil·lació de líquids fermentats procedents de cereals, fruita, brisa o vi, que és el més apreciat i el més destil·lat a Catalunya. Pot ser natural o perfumat amb diversos productes, com canyella, anís, taronja o préssec, entre d'altres. Al segle XVIII la fabricació de l'aiguardent de vi emprava alambins i es feia en dues fases. La primera era la de la destil·lació del vi i la segona consistia en rectificació del líquid resultant. Finalment, i abans de sortir al mercat, l'aiguardent havia d'envellir en botes de roure durant cinc o sis mesos. Un alambí tradicional, fet normalment de coure, estava format per una olla, on es posava el vi, coberta per una tapa, i d'on sortia, de la part superior, un tub en angle, anomenat coll, que continuava amb un serpentí introduït en un recipient amb aigua freda per condensar l'alcohol. A l'altre extrem del tub s'hi col·locava un altre recipient per recollir l'aiguardent.

Reproducció en miniatura d'un alambí

un producte de consum generalitzat i comercial de primer ordre. Es creu que foren els holandesos i també els anglesos els principals comerciants d'aquest producte que anava destinat a reforçar vins produïts al nord d'Europa i a l'avitallament dels vaixells que feien grans travessies, ja que es conservava millor que el vi. Holandesos i anglesos compraven aquest producte a la costa atlàntica francesa, però a finals del segle XVII, degut a la guerra mantinguda pels seus països amb França, desviaren la compra sobretot cap a Catalunya.

A Catalunya ja al segle XVII el conreu de la vinya s'estengué en gran mesura, convertint-se, al XVIII, en alguns llocs, quasi en monocultiu, i al Camp de Tarragona s'instal·laren les primeres fassines o olles. La més antiga documentada és la de Mas Calvó, però aviat a Reus i als pobles del seu entorn se n'aixecaren

d'altres, com les dues de Maspujols, conegudes com l'olla del Pujol i l'olla del Barenys. L'aiguardent del Camp de Tarragona s'exportava des del port de Salou als grans mercats d'Amèrica i del nord d'Europa. La comercialització de l'aiguardent i de la producció agrària i industrial foren la base de la represa econòmica de Catalunya. Alguns historiadors afirmen que la burgesia comercial catalana, durant la guerra de Successió, es decantà per mantenir els lligams amb Anglaterra i Holanda, ja que veien que la monarquia borbònica posaria en perill el model de comerç exterior català.

Un impost sobre l'aiguardent de 25 cèntims per grau i hectolitre posat l'any 1888 i la destrucció de les vinyes catalanes per la fil·loxera feren decaure la producció d'aquest destil·lat. El 1891 arribà la fil·loxera a Maspujols i les olles del nostre poble desapareixeren.

Fabricar aiguardent requeria la utilització de gran quantitat de fusta per escalfar les olles i també d'aigua, i al mateix temps originava el problema de l'eliminació de les aigües brutes barrejades amb els residus del solatge del vi, procedents de la fabricació del vi i l'aiguardent, per la qual cosa es dictaren mesures, tals com sancions pecuniàries o obligar a traslladar l'olla. També es vigilaven i es sancionaven els fraus en la qualitat de l'aiguardent.

Fins a l'edat mitjana, la ingesta d'aiguardent només estava aconsellada pel guariment de determinades dolències, però ja a finals del segle XVII i sobretot durant el XVIII aquest destil·lat esdevé

ANAR A LA DULA

De petit, al poble, s'empraven paraules per tot ús de les quals en desconèixiem el significat:

- “Sembla que vagin a la DULA aquesta canalla” (quan sortíem corrent pels carrers empaitant-nos).
- “On aneu, a la DULA?” (quan demanàvem per sortir de casa per anar a jugar amb la colla).
- “Sempre estaríeu a la DULA”.

La paraula, segons el diccionari, té el següent significat:

Dula: colla de jovenalla o d'altra gent avalotada. A lloure, sense control o vigilància de ningú. Criar-se a la dula.

Duler: pastor llogat per recollir el bestiar de cada casa i vigilar la dula (ramat).

En aquells anys, dels quaranta fins ben bé els seixanta, a tots els pobles hi havia pastors amb el seu propi ramat. A Mas-

pujols, recordo que de petit n'hi havia dos. Els dos tenien el ramat en corral a dins el poble. Un, al carrer de Sant Roc, i l'altre, tocant a l'església, al Corraló del Rom (nom que li venia donat pel fet que dels corralos de les cases sempre en sortia un aiguamoll del color semblant al licor). Per davant de casa, quasi cada dia, coincidint amb l'hora d'anar a col·legi, passava el ramat controlat pel fet que dels corralos de les cases sempre en sortia un aiguamoll del color semblant al licor). Per davant de casa, quasi cada dia, coincidint amb l'hora d'anar a col·legi, passava el ramat controlat pel bordar del gos i el cap ben aixecat del boc (cabra mascle). Les cabres tenien el costum de resseguir el carrer refregant-se l'espatlla per les parets, mentre deixaven una negra rècula de cagallons al seu pas, enfurismant les veïnes. Al darrere, pujava la petita somera portant a la sàrria una mica de menjar i estris pel ramat, i a la cua, el vell Miguel amb un ampli barret.

Moltes famílies teníem una o més cabres, que ens donaven la llet necessària pel consum familiar. Cada vespre, normalment la mare, l'anava a esmunyir. Recordo que normalment ho feia en dos petits cassons i que, quan un estava ple, me'l feia pujar cap a dalt a la cuina.

Sempre deien i amenaçaven:

- “No beveu llet sense bullir, que podeu agafar les febres!”

Tot i les advertències, més d'una vegada no vaig poder estar-me de fer uns glops d'aquella llet calentona. Per sort no vaig agafar res, però un oncle meu, sí que havia agafat les febres.

Una temporada, al pare va donar-li per tenir quatre o cinc bens. El problema era que aquests, encara que se'ls portés menjar del tros, com que el lloc era petit, calia treure'ls a pasturar perquè s'esbravessin una mica. Vam sortir amb el bestiar uns quants dies, però hi havia una feinada. Quan un marxava per un cantó, l'altre marxava per l'altre. Aviat, en veure que no en sortíem, els engegà a dula amb el pastor. La cabra, també la prenia quan li tocava festejar amb el boc.

En altres llocs on els conreus, en especial els de cereals, requerien més animals, sobretot mules i matxos, com la Segarra o el Pla d'Urgell, a les èpoques d'espera entre feines, quan no calia llaurar, per no estar massa temps a l'estable i fer exercici, una persona cada matí passava pels carrers del poble i, al so d'un corn, la gent que volia deixava sortir els animals. Poc a poc, agrupant-se, formaven un ramat que anava a la dula tot el dia.

Equips d'impressió i solucions digitals

EQUIPS MULTIFUNCIONALS I DE GRAN FORMAT

PREMSES DIGITALS - PLOTTERS

SOLUCIONS D'IMPRESSIÓ EN BOBINA

VENDA, LLOGUER I RENTING

MAQUINARIA AUXILIAR

EINES PER FORMACIÓ I EDUCACIÓ

SOLUCIONS DE PROCESSOS DOCUMENTALS

C/Bertran de Castellet, 12 - 43203 - Reus - Tel. 977 326 147 - Fax. 977311 425 - copimac@copimac.com - www.copimac.com

BAR CASAL

ASSORTIMENT DE TAPES

PLATS COMBINATS

MENJAR PER EMPORTAR

PATATES BRAVES

CALLOS

POPS

CARGOLS PICANTS

HAMBURGUESES

ENTREPANES

FREDS I CALENTS

I MÉS...

C. de baix, 19-21 - 43382 Maspujols - T. 665 91 20 50

JOSEP RABASCALL, EL NOSTRE ALCALDE, COMPANY I AMIC

El passat dia 22 d'agost el poble de Maspujols va ser colpejat per una notícia terrible: ens va deixar el nostre alcalde, Josep Rabascall Domingo, que va patir un infart mentre començava una caminada a Les Paüles, un poble de la vall de Benasc amb qui compartia veïnatge des de feia molt de temps.

Des d'aquí l'hem volgut homenajar fent un passeig pel gran llegat que ha deixat al nostre poble i als cors de molts dels seus vilatans.

LA SEVA TRAJECTÒRIA POLÍTICA AL POBLE DE MASPUJOLS

El Josep, nascut el 14 de maig de 1956, va ser el primer alcalde democràtic de Maspujols després de la dictadura de Franco. Amb només 23 anys, es va presentar com a cap de llista independent dins la candidatura de Convergència i Unió. Va prendre possessió del càrrec el 19 d'abril de 1979, i el va ocupar durant tota la legislatura, fins l'any 1983. Van ser uns anys molt difícils políticament, però si una cosa sempre l'ha caracteritzat és el coratge. Durant aquells quatre anys es van dur a terme grans millores al poble. En són exemple les gestions per a la construcció de la piscina, el minitransvasament de l'Ebre o la construcció de la casa de cultura.

Uns anys més tard, a les eleccions municipals del 1991, el Josep va encapçalat la llista de l'Agrupació Nova Iniciativa Maspujolenca (ANIM), que va obtenir 3 regidors. Així, va entrar a formar part novament de l'Ajuntament de Maspujols, aquesta vegada com a regidor a l'oposició i per un període de temps curt.

L'any 2007 es va reincorporar a la política municipal, encapçalant novament la llista de CiU. Des de llavors, ha estat alcalde del nostre municipi durant dotze anys seguits, a les legislatures 2007-2011, 2011-2015 i 2015-2019, i aquest any 2019 va guanyar novament les eleccions amb la llista de Junts per Maspujols.

D'entre tots els projectes que s'han dut a terme des de l'Ajuntament sota el seu mandat, destaquem la construcció dels nous vestidors de la piscina, que es van inaugurar el juny de 2008; la reobertura de l'Escola de Maspujols, el setembre de 2008; la construcció de la coberta de la pista poliesportiva, l'any 2009; la

construcció del centre juvenil Ca la Sofia, l'any 2010; el canvi d'enllumenat del poble, l'arranjament del parc de l'ermita i totes les actuacions a favor del condicionament de la carretera T704, l'any 2018.

Els últims anys d'alcaldia els ha dedicat a la millora de tots els serveis i equipaments del poble i a tirar endavant el projecte de construcció del nou edifici de l'Escola de Maspujols, que l'il·lusionava especialment i que es veurà realitzat properament.

UN GRAN SERVIDOR DEL POBLE

D'alcaldes com el Josep n'hi ha pocs. El definim com una persona discreta, atenta, amable i de tracte proper, i extremadament treballador, servicial i entregat al poble. Tan aviat el veïem amb americana i corbata, representant Maspujols de manera impecable dins i fora del municipi, com movent-se amunt i avall amb roba de treballar, sovint damunt del seu tractor, arreglant coses del poble i ajudant desinteressadament els seus habitants. I és que quan se li demanava alguna cosa, li faltava temps per posar-se a resoldre-la. Era el primer en arribar i l'últim que marxava de molts dels actes organitzats pel consistori, inclosa la festa major, i se li podia demanar qualsevol cosa del municipi, ja que tenia un domini absolut de

tot el que afecta el nostre poble, cosa que dona molta tranquil·litat a qualsevol vilatà. La denominació de 'servidor del poble' se li escau, doncs, amb escreix.

EL COMPANYY, VEÍ I AMIC QUE MASPUJOLS ENYORARÀ

A banda de polític i servidor, el Josep també ha sigut un membre molt actiu de la vida cultural del poble, i ha deixat petjada en moltes de les nostres entitats. Ha participat, des dels inicis, en les activitats organitzades pel Centre Excursionista; tots sabem que era un gran apassionat de la muntanya, caminava i ajudava a pujar muntanyes. També ha estat sempre un soci actiu i, en alguna ocasió, membre de la junta de la Cooperativa Agrícola del poble, el fundador de l'Associació de Campaners, un dels impulsors i membre de l'equip de redacció d'aquesta revista, actor dels diferents grups de teatre que hi ha hagut al poble i, més recentment, un dels cantors de la Coral l'Albada. Però no només això; també ha col·laborat sempre amb totes les altres associacions del poble, com la Unió Esportiva o l'AFA, i ha participat de molts dels projectes que s'han dut a terme a Maspujols, com el de la Bona Brosa que s'ha iniciat recentment. I ho ha fet sempre amb un somriure, i amb aquella il·lusió que el caracteritzava, i que ens encomanava.

El Josep tenia una gran inquietud cultural. Estimava la cultura, la llengua i les tradicions del poble, i era molt aficionat a l'astronomia. Fa ben poc encara vam poder gaudir d'una nit d'estels fantàstica a l'ermita, acompanyada de les seves explicacions. També li agradava molt la pintura, els rellotges de sol i la restauració d'escultures. Cuidava i estimava la terra, i sabia infinitat de coses sobre l'agricultura, els arbres, les plantes, els animals... TOT. Algú deia aquests dies que era "el savi humil que sempre t'explicava coses que no sabies".

En definitiva, el Josep ha estat un gran alcalde, i també un gran company, veí i, en molts casos, amic que trobarem molt a faltar, en el dia a dia del poble i sempre. El recordarem especialment amb el so de les campanes i quan, de nit, observem el nostre cel ple d'estrelles.

El poble de Maspujols no oblidarà mai tot el que el Josep li ha regalat, i sempre li estarà agraït per la dedicació i estima de tants anys.

Ara ens toca fer el cor fort i, entre tots, tirar endavant el poble i tots els projectes que l'il·lusionaven. Per ell, per nosaltres, per Maspujols.

També s'estimava, i molt, el seu país. Va ser voluntari olímpic el 92 i ha viscut d'a prop tots els esdeveniments polítics des del 2010, amb la voluntat de construcció de país.

EL QUE DURA UN CIGARRO

de Ferran March

El que dura un cigarro - Dos dies i una peixera - Candy - Com si haguéssim vingut sols - Ets feliç? - Tremolor - En venda Consum propi - XY - Rita - De pèrdues i de principis - Et valdria més la pena comprar-te'n un de nou - Algunes idees per escriure - Pati interior - Respostes

El Ferran, el xiquet de l'António Barenys i la Mercè de ca l'Higini, ha escrit un llibre i ha tingut un fill. Dues fites importants a la vida. De vegades, fins i tot, per a aquesta gesta es fa servir el mateix verb: *parir*. Escriure un llibre i deixar que els altres llegeixin allò que tu has escrit és un acte de valentia. Per això, penso que el Ferran ha estat valent. Des de la meua experiència, us puc dir que escriu molt bé. Domina la llengua i l'art d'escriure.

De fet, d'un temps ençà he anat descobrint tota la feina del Ferran i no ha deixat de sorprendre'm. Nascut a Reus, l'any 1983, va estudiar Ciències Polítiques i això li ha permès dedicar-se a un ampli ventall de projectes educatius i culturals. A través d'alguns dels seus projectes i dels seus contes, he descobert una persona especialment sensible a la literatura i a la música.

La seva escriptura està lligada a la seva generació. No tant pels referents musicals que surten en els seus contes (Billie Holiday, Leonard Cohen, Irma Thomas), sinó pels ambients descrits en alguns dels contes, el llenguatge directe, un punt d'humor negre, una societat un tant pessimista, més acostumada que no pas la meua a veure el món de les drogues o del sexe d'una manera més desinhibida. També la llengua és viva i forma part del moment: "cigarro", "és una putada", "Merda, no hi havia peixos. És això, hòstia! (...), per què collons no hi havia ni un sol peix (...) i quina merda de nit que he passat amb el cony de peixera", quan cal, però rica en crear atmosferes i matisos: "Potser, si algú parés atenció, podria arribar a intuir els seus ulls verds fixats en la figura que seu immòbil (...) enmig de la llum groguenca irregular dels fanals que es filtra entre els arbres."

Aquestes històries són moments de vida, captats com una imatge cinematogràfica, com la lletra d'una cançó. Els protagonistes dels seus contes s'acosten i s'allunyen al propi escriptor, com un acordió. Els he llegit i rellegit; alguns m'han impactat, com Tremolor, o Rita, d'altres m'han sorprès, o m'han fet veure una fina ironia a través de les seves línies. Us convido ara a llegir-lo. Vosaltres sereu els propers crítics.

ELS ALUMNES DE CICLE SUPERIOR VAN DE COLÒNIES

Els nens i nenes de cinquè i sisè de l'Escola de Maspujols hem anat de colònies a Mas Portal, Àger, on hem realitzat activitats d'astronomia i esportives.

El dia 15 de maig de 2019, a les 9 del matí, els alumnes de cicle superior vam pujar a l'autobús direcció a Àger, Lleida. El primer que vam fer només arribar va ser dinar. Teníem molta gana, i el vam trobar boníssim. Un cop vam acabar, ens van presentar els monitors, la Núria, l'Edu i el Sergi, que ens van explicar les activitats que faríem a la tarda. Ens vam dividir en dos grups; un va fer tirolines i a l'altre els hi van explicar històries de l'univers.

Però el que més ens va agradar va ser l'activitat que vam fer a la tarda-nit. Cap a les vuit del vespre vam sortir d'excursió. Vam anar caminant cap a COU, el centre d'observació de l'univers. Allí vam sopar i després ens van ensenyar una projecció sobre les constel·lacions i vam poder observar la lluna amb un telescopi molt gran. També ens van ensenyar com fan les fotografies als diferents estels i constel·lacions. Va ser una experiència increïble.

El dia següent, el 16 de maig, el vam passar a la casa de colònies realitzant diferents activitats com: el sistema solar, els orígens de la Terra, ponts i tirolines, comunicació interestel·lar... I a la nit, vam fer un joc de nit i també discoteca! Vam ballar molt i ens ho vam passar molt bé!

El 17 de maig, divendres al matí, també vam fer algunes activitats, com l'aventura del Big Bang o la reparació d'un satèl·lit. Després de dinar, vam pujar a l'autobús i vam tornar cap a Maspujols.

Per finalitzar, ens agradaria dir que van ser unes colònies que mai oblidarem.

Els alumnes de 5è de l'Escola de Maspujols.

La Màgia DE Els Caragolins

LLAR D'INFANTS MUNICIPAL DE MASPUJOLS

Aquest curs 2018-2019 al bressol els Caragolins hem treballat el **projecte del Reciclatge**.

Durant tot el curs els petits i petites han après que és molt important reciclar, però també reutilitzar i reduir **per cuidar el nostre planeta**.

El **Capità Superverd** ens ha acompanyat durant el curs i ens ha anat explicant com podem reutilitzar tot allò que fem servir al dia a dia.

Des de l'escola també ens hem apuntat al **projecte de la Bona Brossa de Maspujols i al Let's Clean Up Europe**. Per poder ajudar a mantenir els espais del municipi en bones condicions.

Al final de curs a la trobada general que es fa amb totes L'Onades bressols, vam presentar el projecte i va encantar, així que a partir del nou curs l'impulsarem a tots els bressols i seguirem treballant per a que famílies i escola junts vetllin per al medi ambient.

Ens van reconèixer la feina feta durant el curs amb el **premi L'OnadaBressol a millor projecte innovador del curs 2018-2019** i volem agrair-lo a tota la gent que ens ha ajudat a dur-lo a terme i sobretot a les famílies i els nens i nenes del bressol per la seva implicació durant el curs.

Aquest curs 2019-2020 segur que ens esperen moltes més aventures i més màgia per compartir plegats!

Moltes gràcies a tots i totes!

Horari: de 8h a 16:30h • Servei d'acollida matí • Servei de menjador • Projecte educatiu propi

Contacte:
977 81 54 16
bressolmaspujols@lonada.com

bressol.lonada.com

GESTIONA:
L'Onada Bressol

ÒPTICA JURÍDICA Carolina Matas

UN PROBLEMA ACTUAL EN LA PROTECCIÓN DELS DRETS HUMANS

Aquest és un tema sensible i propi de la nostra societat, de la societat d'avui. El tema del qual parlem és el tema de la multiculturalitat, el multiculturalisme i els drets humans.

La multiculturalitat es pot definir de diferents formes. Segons la definició de De Lucas, s'estableix la multiculturalitat com a fet i el multiculturalisme com a resposta. Així, doncs, la multiculturalitat és un fet històric i social, és qualsevol context en el que poden coexistir diferents cultures, religions... El multiculturalisme, en canvi, seria la mesura normativa o l'acció concreta, per exemple per part d'un Estat, de regular o almenys reconèixer la situació de multiculturalitat.

Una afirmació típica és considerar que el multiculturalisme és una font de conflicte, és a dir, que si hi ha multiculturalitat també hi ha multiculturalisme, i és inevitable arribar a un conflicte. Segons De Lucas, podem conèixer sense problema en un context de multiculturalitat. Una societat és multicultural per definició, ja que no tots som iguals. Llavors el conflicte social sorgeix per una raó històrica, però s'hauria d'establir la necessitat del multiculturalisme com a oferta normativa i com a proposta o resposta a quelcom.

El punt de partida del suposat conflicte és determinar, tal i com diu Parekh, que el multiculturalisme no és un fenomen social només, sinó que també és una exigència de l'individu, és a dir, una exigència individual abans que social.

construccions
mestre

Construïm el teu espai

626 991 955

www.construccionsmestre.com

VENDA I REPARACIÓ

MAQUINÀRIA
AGRÍCOLA I DE JARDINERIA //

LLAURAD

ECHO

HONDA

YANMAR

Jonsered

C. Canal, 10 (local 2) · 43205 · REUS · Tel. 977 754 718 · maqlaurado@gmail.com

COM PREVENIR EL SEDENTARISME INFANTIL

Ja torna a arribar el setembre i novament incorporem la rutina a les nostres vides i ens plantegem les activitats extraescolars dels nens i nenes. L'exercici físic és bàsic per un bon desenvolupament del nen/a, tant a nivell físic com a nivell mental.

Segons l'Enquesta de Salut de Catalunya (ESCA) 2017-2018, amb resultats de nens de 0 a 14 anys, un 12,5 % tenen obesitat (14,6 % nens i 10,3 % nenes) i el 20,7 % tenen sobrepès (21 % nens i 20,3 % nenes). Si no es fa cap tipus de canvi o millora de l'estil de vida, els infants petits obesos es mantindran obesos durant la infància, adolescència i en l'edat adulta. A més a més, sabem que els adults amb sobrepès tenen un risc entre el 30-40 % més elevat de patir un accident cerebrovascular o una malaltia cardíaca.

CONSELLS PER PREVENIR EL SEDENTARISME INFANTIL

- Fer regals que estimulin l'activitat física: regalem-los una bicicleta, uns patins en línia, una pilota, etc., en lloc d'un videojoc.
- Canviar les activitats familiars sedentàries (oci sedentari) per activitat física en família (oci actiu): una excursió pot ser una bona opció.
- Anar a l'escola caminant, amb bicicleta o patins/patinet, ja que els desplaçaments ens ajuden a arribar a l'activitat física recomanada cada dia.
- No promoure cap tipus d'activitat sedentària en nens de <2 anys, i evitar tot tipus de contacte amb pantalles (televisió, mòbils, etc.).
- No posar televisió a l'habitació dels nens i nenes, ja que en promou l'ús.
- Fomentar els videojocs que requereixen activitat física i, tot i així, controlar-ne el temps d'ús.
- És recomanable que els menors de 12 anys no disposin de telèfon mòbil; si en disposen, limitar-ne l'ús a casa i el temps d'ús.

PODEM FER ALGUNA COSA PER EVITAR-HO?

Els nens en edat escolar passen de mitjana 1 hora i mitja mirant la televisió, dada que augmenta fins a 2 hores en adolescents. En aquest temps, hem d'afegir les activitats sedentàries: ús de videojocs, xatejar per in-ternet, estones amb les tauletes o els mòbils (que cada vegada són més presents a la vida familiar), etc. És necessari limitar aquest tipus d'activitats a 2 hores al dia com a màxim. I, el més important, no només limitar aquesta activitat, sinó reemplaçar-la amb hores d'activitat física, exercici o pràctica esportiva.

Les dades són alarmants. Els nens i nenes dediquen fins a 4 vegades més temps en activitats sedentàries que en fer activitat física. Un 40 % de nens/es de Catalunya (2017-2018) no realitza cap tipus d'activitat física o esport, i dels que en fan, només un 5 % arriba a les 7 hores a la setmana recomanades en nens/es. A més a més, només un 35 % dels nens/es declara que té un oci actiu.

El sedentarisme no ens aporta cap benefici, al contrari, ens produeix una pèrdua de massa muscular i resistència, els ossos es debiliten i perden el seu contingut mineral. El sedentarisme escurça la vida i augmenta el risc de patir malalties (hipertensió arterial, diabetis tipus II, algun tipus de càncer, etc.). Les dones sedentàries noten més els efectes de la menopausa, i també causa més problemes per dormir i un llarg etcètera.

Si pensem en els moments més felïços de les nostres vides, aquests mai són davant d'una televisió, un videojoc o internet. Ensenyem als infants a jugar, a córrer, a moure's i ser actius. Per aconseguir-ho, els adults hem de donar exemple, per tant, també podem aprofitar i fer desplaçaments a peu (sense utilitzar el cotxe o el transport públic), fer algun esport que ens agradi i aprofitar els caps de setmana amb família per fer vida activa.

Els nens són més vulnerables a adquirir mals hàbits, per tant, a perdre qualitat de vida en edat adulta i augmentar el risc de lesions. Si els adults tenim actituds responsables en les activitats de la vida diària (seure correctament, agafar objectes amb bona postura, carregar pesos correctament, etc.) els nens també les tindran.

Fomentem els jocs a l'aire lliure per créixer d'una manera saludable fins a l'edat adulta. Els nens han d'acumular, com a mínim, 1 hora d'activitat física al dia. Recordem: nens sans, adults sans!

I la solució és senzilla: que juguin a l'aire lliure, que corrin, que caminin en lloc de fer servir vehicles elèctrics (patinets, cotxe, etc.), que pugin escales, etc., i per aconseguir-ho, els primers que ho hem de fer som els adults.

Sempre podem fer alguna cosa per millorar la nostra salut i prevenir futures lesions. Ens ho proposem?

La funerària de sempre del Baix Camp

i 24 hores
977 360 281
Truqui directament

Els nostres tanatoris i sales de vetlla:

- **Riudoms**
Passeig dels Germans Nebot, 116
- **Cambrils**
Polig. Balianes, Carrer Fusteries, nau X
Ctra. Montbrió, Km 1
- **Miami Platja**
- **Vandellòs - L'Hospitalet**
Carrer Martí i Franquès, 3
Polig. Les Tàpies
- **Alforja**
Carrer Darrera de l'Església, 4
- **Mont-roig del Camp**

email: funerariapedrola@gmail.com

Prestem els serveis des de qualsevol residència i hospital del Baix Camp

TRACTONIN, S.L.
Maquinària Agrícola i Jardineria
Venda i reparació

Pere Calders, 2-4 • 43206 Reus
Telf. 977 313 862 – Fax: 977 320 518
info@tractonin.cat
www.tractonin.cat

**MOTOAIXADES – MOTOSERRES – TALLAGESPES – DESBROSSADORES – BUFADORS
TRACTORS – SULFATADORES – PICADORES – BIOTRITURADORES
PINTES OLIVES - TISSORES – SERRES – XERRACS - LIGADORES (TOT A BATERIA)**

AQUEST ÉS EL TEU MOMENT

CASA FUNDADA
1914

VERMUTS
MIRÓ
· R E U S ·

www.vermutmiro.com

alpg grill

FABRICACIÓ D'ARTICLES DE PARAMENT
DE LA LLAR, BARBACOES, EXPOSICIÓ,
AVICULTURA, PROTECCIONS,
FRED INDUSTRIAL, ...

ALGON

rolma
SOLDADURA I MANIPULATS DEL FERRO

P. Corsini, 2 2 bis · T. i F. 977 815 369 · 43382 Maspujols · info@rolma.es · www.rolma.es

GOTES DE CIÈNCIA Rosalia Anglès Vidal

MASPUJOLS, LA PLATJA I "BOB ESPONJA"

El poble de Maspujols està situat en un entorn privilegiat pel que fa a la distància a zones de muntanya i a zones de platja. No cal fer ni mitja hora de cotxe per arribar a les platges de Tarragona, Salou, Cambrils o Mont-roig. Molts maspujolencs hem aprofitat l'estiu per anar a la platja, ja sigui de forma ocasional o passant-hi bona part de les vacances. I segur que mentre fèieu un bany o jugàveu a les roques de l'espigó us heu trobat amb algun company del "Bob Esponja", aquell dibuix animat que tant agrada als nens i nenes del poble i que, de ben segur, s'han fet un fart de veure'l a la televisió aquest estiu.

PERÒ SABIEU QUE A "BOB ESPONJA" NO TOT ÉS EL QUE SEMBLA?

"Bob Esponja" és, efectivament, una esponja, i les esponges són animals. Són animals molt senzills, del grup dels Porífers. Tenen el cos ple de porus per on entra l'aigua, retenen les partícules a l'interior (l'aliment) i tornen a treure l'aigua per l'orifici superior. Però les esponges són sèssils, és a dir, no es mouen, viuen fixes al substrat, no pas com "Bob Esponja", que no para mai quiet. A més, no tenen esquelet ni cervell (en algun capítol hem vist a "Bob Esponja" amb ossos i cervell!). La forma quadrada de "Bob Esponja" està basada en les antigues esponges de bany, que es feien a partir d'esponges naturals.

A "Bob Esponja" li encanta pescar meduses. Les meduses també són animals. Pertanyen al grup dels Cnidaris, que inclou les meduses, les anemones i els corals (sí, els corals també són animals!). A la sèrie, les meduses produeixen descàrregues elèctriques: no ho fan pas a la vida real! Això sí, tenen cèl·lules urticants, que injecten verí a les preses utilitzant una estructura dita Cnidocist.

La mascota de "Bob Esponja" és un cargol que miola com un gat: Gary. Els cargols són Mol·luscs, un grup d'animals que inclou les petxines (Bivalves), els pop i calamars (Cefalòpodes) i els cargols (Gasteròpodes). Sabieu que els caragols tenen una llengua que es diu Ràdula, formada per mol·tíssimes dents?

El veí rondinaire de "Bob esponja", Calamardo, també és un mol·lusc: és un cefalòpode. Però el seu nom no és gaire encertat: no és un calamar, és un pop! tot i que només li han dibuixat 4 tentacles i 2 braços (li faltarien 2 braços més!).

El "Sr Cangrejo" és l'ambiciós amo del restaurant on treballa "Bob Esponja". És un cranc, i els crancs pertanyen al grup dels Crustacis. A la sèrie només té 2 braços i 2 cames, però a la vida real n'hauria de tenir 10!

L'etern rival del "Sr Cangrejo" és "Plankton": també és un representant dels crustacis, en aquest cas, un copèpode, animals microscòpics que formen el plàncton marí. A "Plankton" també li han dibuixat menys apèndixs dels que li tocarien a la realitat.

El millor amic de "Bob Esponja" és "Patricio", que és una estrella de mar. Les estrelles també són animals, invertebrats, del grup dels Equinoderms (inclou eriçons, estrelles i cogombres de mar). Sabies que les estrelles de mar no s'han de treure mai de l'aigua?

I per últim, ens queda "Arenita", la científica, un esquiro, l'únic animal vertebrat de la sèrie (tots els altres són invertebrats, és a dir, no tenen esquelet). Arenita és un Mamífer, com els humans, i per això necessita una cúpula que li porti oxigen per viure sota de l'aigua.

Tots ells viuen a "Fondo de Bikini", que es localitza a la zona de l'atol Bikini, a les illes Marshall (oceà Pacífic), on es van fer proves de bombes atòmiques durant els anys 40 i 50. Els nivells de radioactivitat són molt alts i per això pot ser que "Bob Esponja" i els seus amics siguin tan... peculiars.

Ara farà tot just un any de la mort del creador de "Bob Esponja" (26/11/2018), Stephen Hillenburg, biòleg marí, que morí als 57 anys degut a complicacions de l'ELA (Esclerosi Lateral Amiotròfica) que patia. El biòleg Carlos Lobato li va dedicar un fil a Twitter. Aquest article és en agraïment a tots dos.

Imatge dels anys 60, d'un grup d'homes fent petar la xerrada al replà sortint de missa.

ÀNGEL LLUÍS DÍAZ GONZÁLEZ

L'Àngel de natació

Comencem pel començament: quan i on va néixer?

Fa molts anys, ja. Vaig néixer fora de Catalunya, a Cebreros, Àvila, però sóc català des de sempre. Els meus pares estaven fora i vaig néixer fora, però van tornar cap aquí a viure quan jo tenia 6 anys.

Aquí el coneixem com l'Àngel de natació, però sempre ha fet de monitor?

Sempre he estat involucrat en fer de monitor de natació. Vaig començar als 17/18 anys, amb una altra persona que em va ensenyar, i vaig anar fent. Sempre he tingut esperit d'investigador i d'anar millorant. Quan vaig acabar d'estudiar, vaig entrar a una escola com a professor d'educació física, però com que tenia piscina vaig fer sempre natació, fins que la van tancar fa uns 12 anys i em vaig quedar de professor fins que va arribar la crisi. Era privada, sobraven professors...

Però també ha anat estudiant?

Jo he estudiat diferents coses, a banda de natació. Vaig començar aquí a Maspujols i a altres llocs, on fèiem gimnàstica dins l'aigua, això que ara es diu aquagym. Però ara és més divertit i amb música, i ara també faig aquazumba, ballar dins l'aigua amb moviments gimnàstics.

Va venir a Maspujols des del primer any?

Sí, i pràcticament tots els anys, excepte un any que ho van voler fer al matí i quan m'ho van dir ja no m'ho vaig poder combinar per venir.

I amb quines edats treballa?

A partir dels 3 anys, començant per perdre la por i anar millorant. Vaig fent els grups depenent del nivell de natació, no de l'edat com fan altres.

Si un és petit però té un bon nivell, el poso amb els grans. No et farà el mateix (de resistència), però li serveix d'estímul.

Hi ha diferents mètodes d'ensenyament?

Quasi tots els monitors del voltant treballen d'una manera antiga però modernitzada. No treballen el nen psicològicament, sinó que fan un treball físic: ara peus, ara bombolles, ara xurro, i juguem una mica. Això durant l'hivern està molt bé, però a l'estiu, en un curset, s'ha d'anar per feina, manar què han de fer i com, i has d'estar damunt del nen. Jo vaig amb grup però individualitzat.

Alguns nens li tenen por, potser per massa rígid?

Però és que el nen no té por, li ve inculcada pels pares. Els nens no saben què és la por. El nen veu un endoll i hi posa el dit, i quan es rampa... Però amb l'aigua, "no, que et pots ofegar", etc. Quan el nen comença a nedar, a veure què passa, va fent, i amb els "manguitos" i flotadors va fent, i aquí està l'habilitat del monitor de saber quan has de treure els flotadors o no, quan l'has de forçar o no. Perquè, clar, quan a un nen li treus el "manguito" i el portes del braç i li dius "molt bé", l'estàs enganyant, i això passa. Al nen l'has de forçar, si tu vols, ha de saber que allò és cansat. L'aigua té dues coses: o n'aprens o t'enfones. Et tenen por perquè els exigeixes.

I veu la canalla diferent en tots aquests anys?

La canalla va canviant molt. Abans els feies un crit i paraven. Quedaven quiets i intentaven fer, o no, allò que els deies. Avui quan els dona la gana, es paren. Han canviat molt, però també perquè ha canviat la societat.

I tornant a Maspujols, quina sensació va tenir quan alguns dels seus primers alumnes van portar els seus fills a natació? Els reconeixia?

A alguns sí i a altres no. El problema és que jo els conec de petits i, clar, jo els tenia fins als 10/12 anys màxim (i ara fins als 8). Quan són adults canvien més, sobretot les noies, però alguns nois també. No m'ho diuen ells, m'ho diuen les àvies i les mares que els porten.

Alguna anècdota, aquí o en algun altre lloc?

No gaires. El nen que no vol entrar a l'aigua, al final, quan acaba les 15 sessions i li dones el diploma i medalla, t'abraça, li surt, està agraït, i això que al començament no et podia ni veure. Jo crido molt, tinc la veu molt forta, i quan estan dins l'aigua amb les orelles cobertes, necessiten que els cridi perquè, si no, no em senten. Però, clar, el nen que està fora esperant ho sent molt fort. "No cridis, prof", em van dir una vegada.

I per anar acabant, fins quan, Àngel?

Fins que el cos aguanti. Jo ja tinc una edat i la jubilació està a prop (ja he passat dels 60). Jo ja avisaré l'Ajuntament. Li tinc carinyo de fa molt de temps a Maspujols. És dels pocs pobles que m'han tractat bé. Jo els ho he pogut donar tot, i vull que se sàpigui quin serà l'últim any.

I ara que s'acosta la Festa Major, hi ha pujat alguna vegada?

Sí, poquetes, amb la dona, però ja a certes edats, barrejar festa i treballar l'endemà...

Raval Sant Pere 42, 2n-4 (43470) LA SELVA DEL CAMP
615 619 000 | excavacionsroig@excavacionsroig.com

www.excavacionsroig.com

MOVIMENT DE TERRES
OBRA PÚBLICA
SERVEIS AGRARIS

**Excavacions
Roig SL**
LA SELVA DEL CAMP

www.CanalSalvat.com
LA CANAL D'ALUMINI SENSE SOLDADURES

- + inalterabilitat
- + estanquitat
- + economia
- + solidesa
- + estètica

Som especialistes en recollida i canalització d'aigües pluvials

GARANTIA 100%
GARANTIA 10 ANYS

GUTTI

Tel. 977 817 438
Poligon Industrial Borges 1 · C/Comunicacions 15 · 43350 LES BORGES DEL CAMP (Tarragona)
canalsalvat@gmail.com

DEMANITNS PRESSUPOST SENSE COMPROMIS

Tot tipus de tancaments en alumini
Automatismes per portes metàl·liques
Automatismes per portes de garatge i persianes de la llar de la marca NICE i SOMFY
Fustaria d'alumini K.Line i fusteria metàl·lica
Treballs amb acer inoxidable
Finestres d'alumini exterior i fusta interior
Portes seccionals

Salvat[®]
Serralleria i Alumini

KÖMMERLING[®]
Distribuidors Oficials de
KÖMMERLING, sistemes amb PVC

40 ANYS
AL SEU
SERVEI

Poligon Industrial Borges 1 - C/ de les Comunicacions, parcel·la 15 - LES BORGES DEL CAMP
Tel. 977 817 438 - Mòbil 615 222 771 - www.alusalvat.net

VIDA SOCIAL Rosa M. Espanyol i Antònia Llauredó

La Gemma i el Marc van celebrar el seu casament el dia 12 de maig. Enhorabona!!!

MATRIMONIS

Marc Espolet Bellviure
Gemma Samsó Salvat
12.05.2019

DEFUNCIONS

Josep Maria Llauredó Barenys
10.08.2019 89 anys

Josep Rabascall Domingo
22.08.2019 63 anys

El dia 7 d'agost el Daniel Vilanova i la Montserrat Anglès van celebrar els seus 50 anys de casats. Per molts anys!!!

La Mary i el Paul van gaudir molt, amb bona companyia, de la Santa Birra i d'aquesta imatge tan preciosa del campanar.

Si voleu fer sortir algú en aquesta secció per felicitar-lo, ja sigui pel naixement d'una criatura, un enllaç matrimonial o per l'aniversari, envieu un correu amb el text que vulgueu i una foto a revistamaspujols.cat@gmail.com.

La Gemma i el Marc van anar de viatges de noces a Islàndia i es van fer aquesta fotografia amb la nostra revista al Kirkjufell, la muntanya més icònica del país.

La revista també va viatjar a Normandia amb l'Associació de Dones La Dàlia de l'1 al 6 de juliol.

L'Àngel i la M. Lourdes van anar a visitar la Marta a Califòrnia amb la nostra revista. Ens envien una fotografia des del Lake Tahoe.

ISLÀNDIA
CALIFÒRNIA
CIM DEL PUIGMAL
NORMANDIA
LA MATERNITAT D'ELNA
CADIS

L'Associació de Dones La Dàlia, el dia 1 de juny, va portar la revista a la Maternitat d'Elna.

La Pilar, el Pere, l'Ester, la Cinta i la Maite han portat la revista al cim del Puigmal (2.914 m).

La Pilar i el Paco van portar la revista a la Catedral de la Santa Cruz de Cadis.

LA TIRA CÒMICA Rataman

LA RECEPTE Gerard Cros

SARDINES EN ESCABETX

INGREDIENTS (per a 4 persones)

- 1 kg de sardines
- ¼ l d'oli d'oliva
- 1 dl de vi blanc
- 1 dl de vinagre
- 75 g de farina
- 350 g de ceba
- 350 g de pastanaga
- 1 cap d'all
- 20 g de pebre vermell dolç
- Sal
- Pell de ½ llimona
- Herbes aromàtiques (llorer, farigola)

PREPARACIÓ

Netegem les sardines, traient-los el cap i els budells. Les reservem. Agafem la ceba i la pastanaga, les pelem i les tallem a tires. Les reservem. Pelem els alls i els tallem a làmines, així si volem ens els podem menjar. Si només volem que donin gust, no cal pelar-los, només aixafar-los lleugerament. Els reservem.

Agafem l'oli i el posem a escalfar en una paella. Mentre s'escalfa, salem les sardines i les enfarinem. Un cop tenim l'oli calent, fregim les sardines fins que estiguin daurades. Les reservem en una cassola o safata (un recipient on hi càpiga tot l'escabetx).

Tirem els alls al mateix oli i els deixem coure fins que es daurin. Seguidament, hi afegim també la ceba, la pastanaga, les herbes aromàtiques i la pell de llimona, i ho deixem coure a foc suau. Quan la ceba i la pastanaga estiguin ben 'potxades' (toves), hi afegim el vi blanc i el deixem reduir. Un cop reduït, hi posem el vinagre, deixem que redueixi una mica, hi afegim el pebre vermell dolç, fem una remenada i ho aboquem sobre les sardines. Ho deixem reposar d'un dia per l'altre i ja les podem provar.

OPCIONAL: Si ens agrada un punt de picant, hi podem posar una mica de bitxo i pebre vermell picant.

POSTRES DE CASA Pilar Llauredó Mas

PASTISSETS DE CABELL D'ÀNGEL

PREPARACIÓ

Aquesta és una recepta de la Cèlia Espanyol, recuperada per la seva filla Adela. La Cèlia la feia amb la Maria Lola, mare del Josep Domingo i el Carmel. Es trobaven i va ser la Maria Lola la que li va ensenyar. Ara feia molts anys que no l'havien fet, però asseguren que els han quedat igual de bons.

Per preparar el cabell d'àngel s'agafa una carbassa de cabell d'àngel, es parteix a trossos amb pell i es posa en una olla a bullir entre 45 minuts i 1 hora amb aigua que la cobreixi, fins que estigui tova. Després es treu la carn vigilant que no quedin llavors i es desfila. Es posa en una cassola amb sucre a la mateixa proporció o la meitat de sucre, depenent del dolç que es vulgui, i s'hi afegeix suc de llimona. Es cou fins que estigui una mica rosset i es deix refredar.

INGREDIENTS PER FER ELS PASTISSETS

- 1 kg de farina
- 150 ml de mistela
- ¼ l d'oli
- 1 cullerada sopera de sucre
- ¼ l d'anís
- 1 paquet de llevadura

Es barregen l'oli, l'anís, la mistela i el sucre, i s'hi va afegint la farina a poc a poc i, al final, la llevadura. Ha de quedar una pasta lleugera per poder-la manipular, però que no s'enganxi a les mans. Es deix reposar 1 o 2 hores.

S'agafa una bola de pasta d'uns 80 grams i s'aplana amb un corró fins que quedi fi però no es trenqui (es pot fer posant-hi un paper de forn a sota i un al damunt si costa de desenxagar del taulell).

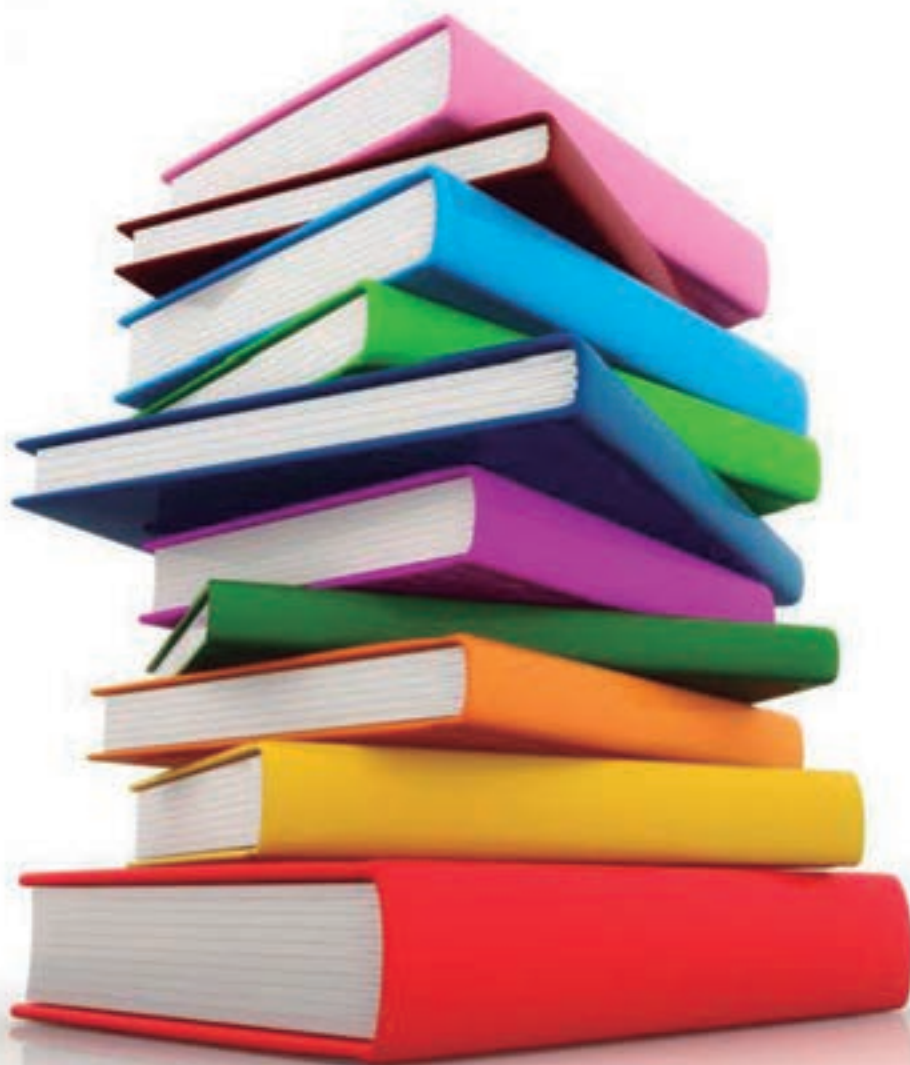
Amb un motlle de la mida que es vulguin fer els pastissos es talla una rodona, s'hi posa el cabell d'àngel i es tanca o bé fent la vora típica dels pastissos o amb una forquilla com si fos una 'empanadilla'. La pasta sobrera s'ha de tornar a amassar una mica per fer una altra bola i aplanar-la de nou.

Es posen els pastissos en una safata damunt d'un paper de forn i al forn, entre 8 i 15 minuts amb el forn calent a 200 graus. Com que cada forn és diferent, s'ha d'anar controlant que la part de sota no es torri massa.

Ajuntament
de Maspujols

amb la Cultura

Ajuntament de Maspujols

C. La Botiga, 1 - 43382 Maspujols

Horari oficines municipals

Dilluns, dijous i divendres de 10.00 a 13.00h

Dimarts de 8.30 a 10.00h

Dimecres de 10.00 a 14.00h i de 17.00 a 20.00h

Contacte

☎ 977 81 50 86

☎ 977 81 58 56

✉ aj.maspujols@altanet.org

🌐 www.maspujols.altanet.org

☎ 678 874 354

Ajuntament
de Maspujols

MASPUJOLS
POBLE ESCALONAT